

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 242

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 14 din 20 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile.....	2-4	13.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind participarea producătorilor de energie electrică la piața concurențială	7
Decizia nr. 70 din 8 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 195 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	4-6	14.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind perioada de testare a noii platforme de tranzacționare din piața angro de energie electrică	7-8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
21. — Ordonanță de urgență privind susținerea proiectului ISPA 2000/RO/16/P/PE/001 „Program pentru managementul deșeurilor în Piatra-Neamț“	6			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 14**

din 20 ianuarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bladocard” — S.R.L. din Mijlocenii Bârgăului în Dosarul nr. 3.352/2004 al Judecătorei Bistrița.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.352/2004, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Bladocard” — S.R.L. din Mijlocenii Bârgăului, cu prilejul soluționării plângerii contravenționale împotriva Procesului-verbal de contravenție seria D nr. 0046933 din 1 aprilie 2004, întocmit de Garda Financiară — Comisariatul Regional Cluj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, deoarece încalcă principiile fundamentale privind libertatea comerțului, precum și principiile concurenței loiale. Astfel, în opinia sa, dispozițiile art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 instituie un monopol al agenților economici specializați și autorizați pentru valorificarea deșeurilor industriale reciclabile. Argumentându-și susținerile, autorul arată că pentru acești agenți economici nu există obligația legală de a practica anumite prețuri și tarife minimale sau maximale, astfel că aceștia pot practica și impune agenților economici care dețin deșeuri reciclabile prețurile stabilite de ei. Mai mult, nu este prevăzută nici obligația agenților economici de a prelua efectiv deșeurile

industriale de la cei care le dețin, astfel încât aceștia pot refuza să trateze cu anumiți furnizori de deșeuri industriale. Consecința este, în opinia sa, aceea că textul de lege criticat creează un climat favorabil practicilor anticoncurențiale, respectiv „dă posibilitatea agenților economici specializați și autorizați în valorificarea deșeurilor de a exploata starea de dependență în care se găsește agentul economic care deține astfel de deșeuri și care nu dispune de o soluție alternativă”. Un alt aspect pe care autorul excepției îl învederează este acela că nu există nici o publicitate a agenților economici specializați și autorizați să valorifice deșeurile industriale reciclabile, astfel că cei interesați nu au posibilitatea să cunoască identitatea acestor agenți. În plus, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 nu prevăd nici o obligație în sarcina agentului economic deținător de deșeuri de a solicita agenților economici care preiau deșeurile industriale prezentarea autorizațiilor cerute, astfel încât existența și valabilitatea acestor autorizații nu pot fi verificate. Așa fiind, potrivit autorului excepției, organele de control ar trebui să sancționeze agenții economici care desfășoară activități de valorificare fără autorizație valabilă, și nu agenții economici deținători de deșeuri industriale reciclabile.

Judecătoria Bistrița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că economia de piață, așa cum este aceasta consacrată în Constituție, „nu presupune imposibilitatea statului de a reglementa măsuri derogatorii de la regulile generale pentru anumite sectoare de activitate considerate de importanță națională, deoarece este atributul suveran al legiuitorului de a institui orice măsură pe care o consideră necesară pentru realizarea acestor obiective”. Instanța consideră că problema reciclării deșeurilor după anumite criterii economice, cu respectarea normelor de protecție a mediului înconjurător, preocupă orice țară civilizată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate nu instituie un monopol al agenților economici specializați și autorizați să valorifice deșeurile industriale reciclabile, „ci stabilesc condițiile în care, cu egalitate de șanse, în urma autorizării, agenții economici pot să desfășoare activități de reciclare pe piața deșeurilor industriale”. De asemenea, luând în considerare faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 permite deținătorilor de deșeuri să le reutilizeze în propriile procese de producție sau să le valorifice conform legii, consideră că

„legiuitorului nu impune agenților economici, deținători de deșeuri industriale, să intre în raporturi economice cu agenții specializați și autorizați să desfășoare operațiuni pe piața deșeurilor industriale“. În continuare, referindu-se la faptul că accesul agenților economici pe piața deșeurilor industriale și concurența pe această piață au fost restrânse, Guvernul consideră că legiuitorul a procedat astfel în considerarea interesului public general și pe baza unor criterii obiective pe care le impune imperativul protecției mediului și a sănătății populației, astfel încât nu se contravine principiilor fundamentale ale economiei de piață, libertății comerțului și concurenței loiale. În continuare, referindu-se la celelalte argumente invocate de autorul excepției, arată că dispozițiile criticate nu au ca obiect de reglementare stabilirea prețurilor. De asemenea, consideră că nu se poate vorbi de o „poziție dominantă“ a agenților economici autorizați să valorifice deșeuri industriale reciclabile, deoarece „îndeplinirea formalităților cerute de lege în considerarea interesului public care privește valorificarea acestor deșeuri, chiar în condițiile unei concurențe restrânse pe o astfel de piață, nu poate avea caracterul ilicit pe care îl presupune folosirea unei astfel de poziții în detrimentul practicilor concurenței loiale“. În ceea ce privește critica autorului excepției, potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 nu prevede obligația agenților economici autorizați pentru valorificarea deșeurilor industriale reciclabile de a le prelua efectiv de la agenții economici care le dețin, Guvernul apreciază că aceasta se referă mai mult la „deficiențe“ ale actului normativ, iar nu la o problemă de constituționalitate.

Avocatul Poporului consideră ca fiind neîntemeiate susținerile autorului excepției. În acest sens arată că „opțiunea legiuitorului de a institui în sarcina persoanelor juridice obligația de reutilizare a deșeurilor industriale reciclabile, în propriile procese de producție, nu contravine principiilor consacrate în art. 135 din Constituție, ci se conformează acestor principii“. Astfel se asigură, în opinia sa, cadrul normativ necesar pentru gestionarea eficientă a deșeurilor industriale reciclabile, în concordanță cu interesul național de refacere și ocrotire a mediului înconjurător, precum și de menținere a echilibrului ecologic. În plus, apreciază că prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 se reglementează rolul statului în garantarea drepturilor la ocrotirea sănătății și la un mediu sănătos.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002, dispoziții a căror redactare este următoarea: „*Deținătorii de deșeuri industriale reciclabile, persoane juridice, sunt obligați să asigure strângerea, sortarea și depozitarea temporară a acestora, cu respectarea normelor de protecție a mediului și a sănătății populației, precum și reintroducerea lor în circuitul productiv prin: [...]*

c) predarea către agenții economici specializați, autorizați pentru valorificare, a deșeurilor industriale reciclabile, pe baza documentelor de proveniență.“

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), potrivit cărora: „(1) *Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*

(2) *Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și cu invocarea aceluiași argumente ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 506 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 20 ianuarie 2005, și prin Decizia nr. 519 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 26 ianuarie 2005, Curtea a statuat că rațiuni evidente, ce țin de asigurarea sănătății populației și a protecției mediului, justifică reglementarea unui regim juridic mai sever pentru persoanele juridice deținătoare de deșeuri industriale reciclabile, acești agenți economici fiind obligați să asigure strângerea, sortarea și depozitarea acestor deșeuri cu respectarea exigențelor menționate, precum și să le reintroducă în circuitul productiv, prin predarea lor către agenții economici specializați, autorizați pentru valorificare. De asemenea, luând în considerare rațiunile și finalitatea reglementării, Curtea a apreciat că așa-zisul monopol pe care îl instituie textul de lege criticat în favoarea agenților economici specializați este impus exclusiv de preocuparea ca valorificarea deșeurilor industriale reciclabile să fie realizată de întreprinderi care dețin utilaje și personal de deservire specializat și care desfășoară în mod curent sau obișnuit o asemenea activitate, ceea ce reprezintă garanții atât în ceea ce privește calitatea corespunzătoare a lucrărilor, cât și pentru prevenirea sau diminuarea riscurilor pe care această activitate la implică.

În ceea ce privește critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 nu reglementează o procedură pentru asigurarea publicității legale a agenților economici specializați și autorizați pentru valorificarea deșeurilor industriale reciclabile, Curtea a reținut, cu același prilej, că, potrivit competenței sale, astfel cum este ea prevăzută în art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, și respectând principiul constituțional al separației puterilor, instanța de contencios constituțional nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului ei contrar Constituției.

Curtea apreciază că în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței amintite.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bladocard” — S.R.L. din Mijlocenii Bârgăului în Dosarul nr. 3.352/2004 al Judecătoriei Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2005.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70

din 8 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 195 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Dana Titian	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 190 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Gabriele Pietromaria Zanochio în Dosarul nr. 3.480/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul legal criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. Precizează că autorul excepției este nemulțumit de faptul că prevederile criticate nu se aplică în circumstanțe asemănătoare cu cele prevăzute pentru societățile comerciale pe acțiuni. Or, a accepta această critică ar însemna transformarea instanței de contencios constituțional în legislator pozitiv, ceea ce contravine art. 61 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.480/2004, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 190 alin. (2) din**

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Gabriele Pietromaria Zanochio într-un proces având ca obiect o acțiune în constatare a inexistenței dreptului de convocare de către pârât a adunării generale a unei societăți comerciale cu răspundere limitată.

În **motivarea excepției** se susține, în esență, că dispozițiile art. 190 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 sunt neconstituționale în raport cu art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție, în măsura „în care oprește asociații neadministratori, care dețin un procent semnificativ din capitalul social, să obțină convocarea adunării generale a asociațiilor”. În opinia autorului excepției, în acest fel se creează o discriminare în ceea ce privește ocrotirea aceluiași drept. De aceea, el consideră că și în cazul societăților comerciale cu răspundere limitată ar trebui să existe posibilitatea convocării adunării generale în condiții similare cu cele prevăzute de art. 119 din aceeași lege, text care reglementează condițiile în care poate fi convocată adunarea generală a acționarilor în cazul societăților comerciale pe acțiuni.

Instanța de judecată consideră că excepția este întemeiată. În acest sens arată că norma criticată nu permite asociaților neadministratori care dețin un procent semnificativ din capitalul social al unei societăți cu răspundere limitată să obțină convocarea adunării generale a asociațiilor în cazul în care asociatul administrator nu solicită convocarea acesteia. O asemenea posibilitate este prevăzută de art. 119 din Legea nr. 31/1990 în cazul societăților comerciale pe acțiuni. În acest fel, susține instanța, se creează o discriminare rezultată din reglementarea juridică diferită, în funcție de tipul de societate comercială.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 190 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 cuprind o reglementare similară în conținut celei cuprinse în art. 119 alin. (1) din aceeași lege. Prin urmare, „nu se poate accepta că acordarea unei facultăți reprezintă o încălcare a drepturilor constituționale, ci, dimpotrivă, o măsură prin care se asigură exercitarea atributelor aferente acestor drepturi“. În ceea ce privește lipsa unei dispoziții exprese care să permită asociațiilor din societățile cu răspundere limitată „exercitarea facultății de a sesiza instanța judecătorească în vederea convocării adunării generale a asociațiilor“, arată că textul nu restricționează extinderea aplicării art. 119 alin. (1) și la societățile cu răspundere limitată, potrivit principiului *ubi eadem ratio, ibi eadem solutio*. O asemenea soluție este posibilă având în vedere faptul că ceea ce urmărește legea în acest caz este protejarea intereselor asociațiilor. De asemenea, susține „că acordarea unei facultăți neînsoțită de posibilitatea exercitării sale“ ar conduce la ineficacitatea prevederilor legale respective. Or, o asemenea interpretare este contrară principiului *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*. Prin urmare, pe cale de interpretare, și în cazul societăților cu răspundere limitată, asociații care dețin o pătrime din capitalul social sunt îndreptățiți să solicite instanței de judecată competente convocarea adunării generale a asociațiilor în ipoteza în care administratorii nu pun în practică o asemenea solicitare.

Avocatul Poporului consideră dispozițiile legale criticate ca fiind constituționale. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate în raport cu art. 16 alin. (1), arată că dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza prevăzută de dispoziția legală criticată. Cu privire la critica de neconstituționalitate în raport cu art. 44 alin. (2) din Constituție, susține că acest text constituțional nu este relevant în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Legea nr. 31/1990 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. După republicare, art. 190 alin. (2) a devenit art. 195 alin. (2), având redactarea identică.

Așadar, Curtea va exercita controlul de constituționalitate cu privire la prevederile art. 195 alin. (2), care au următorul conținut: „*Un asociat sau un număr de asociați, ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social, va putea cere convocarea adunării generale, arătând scopul acestei convocări.*“

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Constituție, a căror redactare este următoarea:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 44 alin. (2): „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*“

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că în realitate autorul excepției este nemulțumit de faptul că textul atacat nu cuprinde o dispoziție legală expresă care să permită asociațiilor unei societăți comerciale cu răspundere limitată, titulari ai unei ponderi mai mici de o pătrime din capitalul social, să convoace adunarea generală a asociațiilor în circumstanțe similare cu cele prevăzute de art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 pentru societățile comerciale pe acțiuni.

Acceptarea acestor susțineri ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării.*“ Acest lucru ar avea semnificația unei ingerințe a Curții Constituționale în sfera de competență a autorității legiuitoare, care ar aduce atingere *principiului separației și echilibrului puterilor* consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

De asemenea, este de observat că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.*“ Sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale este constantă, statornicind limite ale competenței sale, cum ar fi: „Curtea nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite“ (Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995), „Ea nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică“, spre a îndeplini rolul de „legislator pozitiv“ (Decizia nr. 27 din 12 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996). Astfel, după cum rezultă din însăși jurisprudența sa, definirea domeniului de aplicare a unei legi și crearea unui statut juridic special, în funcție de anumite situații obiective avute în vedere, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, pe care Curtea nu îl poate controla.

Curtea reține că statutul juridic al societății comerciale cu răspundere limitată este diferit de cel al societății comerciale pe acțiuni. De aceea și Legea nr. 31/1990 cuprinde, după ce în capitolul I și II stabilește cadrul general de constituire și funcționare al societăților comerciale, prevederi speciale privitoare la diverse tipuri de societăți, cu statute juridice diferite.

Și, în fine, Curtea, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 154 din 19 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 20 octombrie 2000, a statuat că examinarea unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 195 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Gabriele Pietromaria Zanolchio în Dosarul nr. 3.480/2004 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind susținerea proiectului ISPA 2000/RO/16/P/PE/001 „Program pentru managementul deșeurilor în Piatra-Neamț“

Având în vedere că în procesul de implementare a proiectului ISPA 2000/RO/16/P/PE/001 „Program pentru managementul deșeurilor în Piatra-Neamț“ a fost stabilită necesitatea finanțării unor costuri suplimentare de 2.425.705,72 euro ale lucrărilor care nu pot fi suportate din contribuția financiară a Comunității Europene, impunându-se obținerea finanțării de urgență în vederea implementării proiectului,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — (1) Finanțarea costurilor suplimentare de 2.425.705,72 euro, necesare implementării proiectului ISPA 2000/RO/16/P/PE/001 „Program pentru managementul deșeurilor în Piatra-Neamț“, se asigură de la bugetul de stat.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se alocă din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, de la alineatul „Transferuri aferente Fondului Național de

preaderare“, și se utilizează conform procedurilor bugetare și regulilor de utilizare a cofinanțării de la bugetul de stat pentru proiectele ISPA pentru care Oficiul de Plăți și Contractare PHARE din cadrul Ministerului Finanțelor Publice este stabilit ca agenție de implementare.

(3) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (1) se va calcula pe baza cursului de schimb leu-euro în vigoare la data plății.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Ionel Popescu

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Constantin Popescu,

secretar de stat

București, 17 martie 2005.

Nr. 21.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind participarea producătorilor de energie electrică la piața concurențială

În temeiul art. 2 lit. c), al art. 9 alin. (6) și (7) și al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și o) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

în scopul accelerării liberalizării pieței concurențiale de energie electrică și creșterii lichidității acesteia, având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie, în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 16 martie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Cantitatea de energie electrică pe care un producător din România, cu putere instalată mai mare de 300 MW, o poate vinde unui client pe piața concurențială într-un an calendaristic nu poate depăși 30% din cantitatea totală de energie electrică livrată de producător în respectivul an calendaristic.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se aplică în perioada 1 aprilie 2005 — 31 decembrie 2006.

(2) Pentru anul 2005 prevederile art. 1 se vor aplica prin compararea cantităților de energie electrică contractate de producător în perioada 1 aprilie 2005 — 31 decembrie 2005 cu cantitatea totală de energie electrică vândută de producător în aceeași perioadă.

Art. 4. — (1) În cazul în care la data intrării în vigoare a prezentului ordin un producător are contractată cu un furnizor o cantitate de energie electrică totală ce depășește 30% din cantitatea prognozată a fi livrată de respectivul producător pe durata de valabilitate a contractelor respective, producătorul va vinde cantitatea contractată conform clauzelor negociate în contracte.

(2) Pentru contractele prevăzute la alin. (1) cantitățile de energie electrică contractate nu pot fi majorate prin acte adiționale decât în condițiile respectării prevederilor art. 1.

Art. 5. — Producătorii și furnizorii de energie electrică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprea

București, 16 martie 2005.
Nr. 13.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind perioada de testare a noii platforme de tranzacționare din piața angro de energie electrică

În temeiul art. 2 lit. c), al art. 9 alin. (6) și (7) și al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și o) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie, în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 16 martie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Până la data de 1 mai 2005, în conformitate cu cerințele Codului comercial al pieței angro de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 25/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 din 27 octombrie 2004:

a) producătorii dispecerizabili și consumatorii dispecerizabili se înscriu ca participanți la piața de echilibrare;

b) producătorii și furnizorii activi pe piața angro de energie electrică se înscriu la Compania Națională „Transelectrica” — S.A. ca părți responsabile cu

echilibrarea sau delegea altor entități responsabilitatea echilibrării;

c) Compania Națională „Transelectrica” — S.A. pune în funcțiune platforma pentru piața de echilibrare și sistemul de programare;

d) Societatea Comercială „Opcom” — S.A. testează Sistemul de tranzacționare aferent pieței pentru ziua următoare și sistemul de decontare;

e) operatorii de măsurare vor pune în funcțiune și vor testa sistemele de măsurare, colectare, verificare, agregare și comunicare a valorilor măsurate necesare testării sistemului de decontare aferent pieței de echilibrare.

Art. 2. — Până la data de 1 iulie 2005 piața pentru ziua următoare și piața de echilibrare, realizate în conformitate cu cerințele Codului comercial al pieței angro de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui

Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 25/2004, funcționează în regim de testare, iar decontarea cantităților de energie electrică tranzacționate pe piața angro se realizează conform regulilor aplicate în cursul anului 2004.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Participanții la piața angro de energie electrică, Compania Națională „Transelectrica” — S.A. și Societatea Comercială „Opcom” — S.A. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprea

București, 16 martie 2005.
Nr. 14.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013414